

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Research Method) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เมื่อวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) การสัมภาษณ์ (Interview) และใช้วิธีการวิเคราะห์อุปนัย (Analytic Instruction) เสร็จแล้ว จึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙” ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัยตามประเด็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยตอบคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๓ ข้อ โดยผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ แนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารนั้นเป็นแนวคิดการบริหารงานเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มุ่งเป้าหมายที่องค์กรครอบคลุมถึงทรัพยากรบุคคล คณะผู้บริหารหรือผู้นำต้องมีความหนักแน่นมั่นคง และสามารถเป็นเสาหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้องค์กรบรรลุตามเป้าหมายในการทำงานตามท้องที่การวางไว้และเพื่อพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า โดยหน้าที่ในการบริหารอันประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการควบคุม นอกจากนี้หน้าที่ในการบริหารแล้ว การบริหารได้ผลหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่แน่นอนเป็นสำคัญการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินงานต่างๆ ขององค์การใด ที่ใช้นโยบายการบริหารแบบนี้เป็นการแสดงให้เห็นพนักงานได้รู้ว่า ฝ่ายบริหารเห็นความสำคัญของพนักงานที่มีต่อความสำเร็จขององค์การ ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี มีความภูมิใจและรับผิดชอบต่องานอย่างเต็มที่ซึ่งเป็นการจูงใจในการทำงานที่ดีวิธีหนึ่ง ศิลปะแห่งการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น ซึ่งนักบริหารมีหน้าที่ในการวางแผน จัดองค์การอำนวยการและควบคุมทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นๆ ให้ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

๕.๑.๒ สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙

ด้านบริบท คือ การอบรมซึ่งได้จัดให้มีการอบรมพระวิทยากรเป็นพิเศษเป็นโครงการที่ให้บริการแก่สังคมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะแก่ชุมชน เพราะนอกจากชุมชนได้รับวิชาการแล้วยังได้รับการอบรมฝึกฝนตนเองได้รู้จักวิถีทางในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องตามหลักพระพุทธศาสนาด้วย

ความสอดคล้องระหว่างเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของโครงการกับหลักการและเหตุผลความต้องการ หลักสูตรกับแผนงานโครงการฝึกอบรมว่ามีโอกาสบรรลุจุดมุ่งหมายเพียงใด

ด้านปัจจัยนำเข้า คือ โครงการบรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ภายใต้ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ งบประมาณ วิทยากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิธีการที่กำหนดนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ด้านกระบวนการ คือ หัวหน้างานเป็นผู้ควบคุมการฝึกสอนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ การปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน หรือโครงการว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ มีความถูกต้องเหมาะสม การบรรยายกระบวนการการร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอระหว่างกระบวนการ และบุคลากรในโครงการ หรือแผนงานเองและการปรับปรุงโครงสร้างอยู่ประจำ

ด้านผลผลิต คือ มาตรฐานสัมพันธที่กำหนดไว้ก่อนและทำการแปลความหมายถึงเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้น โดยอาศัยรายงานบริบทหรือสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการร่วมกัน ผลผลิตจึงเป็นผลสัมฤทธิ์ การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติตามหลักกรรมทางพุทธศาสนา

การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครอง คณะสงฆ์ภาค ๙ โดยภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโครงการที่มีต่อการพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

๕.๑.๓ การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙

การวางแผน (Planning) คือ โครงการให้เจ้าคณะภาค ๙ ได้รับทราบเพื่อให้การสนับสนุนส่งเสริมและการจัดทำโครงการขึ้น มีการวางแผนโครงการเป็นขั้นตอนแรก ที่ผู้บริหารโครงการหรือผู้เกี่ยวข้องต้องทำ และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น จึงทำให้การดำเนินงานหรือการบริหารโครงการเป็นไปด้วยดีและบรรลุถึงเป้าหมายของโครงการ ปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เงินทุน ข้อมูล และการจัดการให้เป็นผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

การจัดหน่วยงาน (Organizing) คือ การจัดหน่วยงานเป็นขั้นตอนที่แสดงถึงขอบข่ายงาน ระยะเวลาที่ต้องกระทำ การประสานงานกับหน่วยงานอื่น และกลไกในการปฏิบัติงานอันนำมาซึ่งประสิทธิภาพของงานหรือของโครงการ การจัดหน่วยงานเพื่อการบริหารโครงการนั้นมีลักษณะคล้ายกับการจัดองค์การโดยทั่วไป ผู้บริหารโครงการแบ่งภาระงานให้จัดเป็นส่วนของการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ การจัดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนของงานให้เหมาะสม

การอำนวยการ (Directing) คือ การควบคุมบังคับบัญชาของผู้ใดหรือหน่วยใด หากมีปัญหาลุप्तหรือมีเรื่องที่ต้องแก้ปัญหาและการตัดสินใจบุคคล หรือหน่วยงานใดเป็นผู้กระทำหน้าที่นั้น การมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินโครงการให้บุคคล กลุ่มบุคคล และหน่วยงาน และให้บุคคล กลุ่มบุคคลและหน่วยงานทราบว่ามีความชอบเขตในการปฏิบัติภารกิจมากขึ้นเพียงใด มีกิจกรรมใดบ้างต้องทำ

การควบคุม (Controlling) คือการควบคุมยังรวมไปถึงการจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการการประเมินผลการดำเนินงานของแผนว่าเป็นไปด้วยดีมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้าง และมีการปรับปรุงหรือหาทางปรับปรุงแก้ไขอย่างไร การควบคุมต้องเป็นไปทุกขั้นตอนทุกระยะการดำเนินงาน

๕.๒ อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙” ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

๕.๒.๑ แนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารนั้นเป็นแนวคิดการบริหารงานเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มุ่งเป้าหมายที่องค์กรครอบคลุมถึงทรัพยากรบุคคล คณะผู้บริหารหรือผู้นำต้องมีความหนักแน่นมั่นคง และสามารถเป็นเสาหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ข้อความที่ค้นพบเกี่ยวกับโครงการบรรพชาในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิภาณ มหรรณานิบัติ เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาเขต ๑๐ แห่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการบริหารงานวิชาการพบว่า สภาพปัจจุบันและความต้องการของทุกภารกิจอยู่ในระดับปานกลางและระดับมาก โดยภารกิจงานด้านหลักสูตรมีรายละเอียดของภารกิจ ๔ ประการ ด้านการเรียนการสอนมี ๔ ประการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษามี ๔ ประการ และด้านการประชุมอบรมสัมมนาวิชาการมี ๓ ประการ ส่วนด้านหน้าที่การบริหารงานวิชาการ โดยด้านหน้าที่การวางแผนมีรายละเอียดของหน้าที่ ๔ ประการ ด้านหน้าที่การจัดหน่วยงานและจัดบุคลากรมี ๕ ประการ ด้านหน้าที่การนำมี ๕ ประการ และด้านหน้าที่ควบคุมมี ๔ ประการ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ปัทมสนธิ เรื่อง การบริหารจัดการติดตามและสนับสนุนการวิจัย ว่า นอกจากนั้นการประเมินการจัดอบรมเรื่อง การวิจัยแบบ R&D พบว่า ผู้เข้าร่วมการอบรมมีความพึงพอใจในระดับสูง และเชื่อว่าสามารถนำไปสู่การวิจัยที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้^๑

ด้านปัจจัยนำเข้า คือ โครงการบรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ภายใต้ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ งบประมาณ วิทยากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิธีการที่กำหนดนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง เจริญสุข เรื่อง การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน ว่าสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบนมีสถานภาพการบริหารสถานศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงการขาดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานตามขอบข่ายภารกิจการบริหารสถานศึกษาทั้ง ๔ ด้าน ส่วนการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่าวิธีการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีโครงสร้างซึ่งประกอบด้วย ภารกิจสถานศึกษา ๔ ด้าน ได้แก่

^๑ ทศนีย์ ปัทมสนธิ, “การบริหารจัดการติดตามและสนับสนุนการวิจัย”, รายงานการวิจัย, (สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, ๒๕๕๐).

ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป แต่ละด้านประกอบด้วยภารกิจการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ๖ หลัก ผลการประเมินความเหมาะสมของการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตจังหวัดภาคใต้ตอนบนมีความเห็นว่ามีเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในระดับมากที่สุดทุกด้าน^๒

ด้านกระบวนการ คือ หัวหน้างานเป็นผู้ควบคุมการฝึกสอนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้การปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน หรือโครงการว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ มีความถูกต้องเหมาะสม การบรรยายกระบวนการการร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอระหว่างกระบวนการ และบุคลากรในโครงการ หรือแผนงานเองและการปรับปรุงโครงสร้างอยู่ประจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพร เล็กเลิศศิริวงศ์ เรื่อง ประเมินผลโครงการฝึกอบรมเตรียมอาจารย์ใหญ่ประถมศึกษาของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ด้านกระบวนการ พบว่า การวางแผนการดำเนินการโครงการฝึกอบรม การบรรยายของวิทยากร สถานที่ในการฝึกอบรม การประเมินผลการฝึกอบรม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยด้านผลผลิต พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากรพี่เลี้ยง เห็นว่าภาพการจัดการฝึกอบรมมีความเหมาะสมในระดับมาก และผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมมีผลการอบรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกคน^๓

ด้านผลผลิต คือ มาตรฐานสัมพันธที่ที่กำหนดไว้ก่อนและทำการแปลความหมายถึงเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้น โดยอาศัยรายงานบริบทหรือสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการร่วมกัน ผลผลิตจึงเป็นผลสัมฤทธิ์ การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติตามตามหลักธรรมทางพุทธศาสนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญศรี แสงประเสริฐ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่า ผลผลิตของการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท พบว่า ผู้สอบผ่านการคัดเลือกนิสิตตามโครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท ทุกคนมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้^๔ ยังสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวัน และเพ็ญแข ประจันปัจฉก เรื่อง จริยธรรมของเยาวชนไทย ว่ากระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักพุทธศาสนาโดยพิจารณาว่ากระบวนการศึกษาเป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง

^๒บรรจง เจริญสุข, “การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตจังหวัดภาคใต้ตอนบน”, **ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต**, (การบริหารการศึกษา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๒).

^๓ ญัฐพร เล็กเลิศศิริวงศ์, “ประเมินผลโครงการฝึกอบรมเตรียมอาจารย์ใหญ่ประถมศึกษาของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๐).

^๔ บุญศรี แสงประเสริฐ, “การประเมินโครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๓๑).

สามารถทำลายอวิชชาและตัณหา และสามารถเสริมสร้างปัญญา ฉันทะและกรุณาเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ คือความพ้นทุกข์^๕

๕.๓.๓ การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙

การวางแผน (Planning) คือ โครงการให้เจ้าคณะภาค ๙ ได้รับทราบเพื่อให้การสนับสนุนส่งเสริมและการจัดทำโครงการขึ้น มีการวางแผนโครงการเป็นขั้นตอนแรก ที่ผู้บริหารโครงการหรือผู้เกี่ยวข้องต้องทำ และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น จึงทำให้การดำเนินงานหรือการบริหารโครงการเป็นไปด้วยดีและบรรลุถึงเป้าหมายของโครงการ ปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เงินทุน ข้อมูล และการจัดการให้เป็นผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ในขั้นตอนของการวางแผนโครงการเป็นขั้นตอนแรกที่มีความเกี่ยวข้องกับความเป็นมาของโครงการ โดยมีแนวความคิดจากแหล่งต่างๆ ที่ต้องการให้มีโครงการเกิดขึ้นและเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เงินทุน ข้อมูล และการจัดการให้เป็นผลผลิต หรือผลิตภัณฑ์ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนั้นผู้บริหารโครงการต้องให้ความสำคัญในด้านวัตถุประสงค์ ขอบเขตการดำเนินงาน องค์การ คุณภาพ ต้นทุน เวลา เป็นต้น เพื่อนำวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาวางแผนเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ผ่องสุวรรณ เรื่อง การพัฒนาการสร้างความรู้ร่วมกันด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้กัน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้เป็นทีมของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ สถาบันอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการสร้างความรู้ร่วมกันด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้เป็นทีมของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการสถาบันอุดมศึกษา มีความเหมาะสมมาก^๖ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญส่ง หาญพานิช เรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ว่า ด้านสำนักบริหารจัดการความรู้ คือ การวางแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการความรู้ ด้านกระบวนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนและบริการความรู้ คือ การเตรียมความพร้อม การกำหนดวิธีการแบ่งปัน และเปลี่ยนและบริการ การประเมินและปรับปรุงแก้ไข ด้านผลการดำเนินการ คือ ทำให้ได้วัฒนธรรมการแบ่งปันและเปลี่ยนความรู้ และการบริการความรู้ชุมชนออนไลน์เจอร์เคอร์ ฐานความรู้อิเล็กทรอนิกส์ปฏิสัมพันธ์ความรู้ นวัตกรรมการเรียนรู้ ผลิตภัณฑ์ และการบริการ^๗

^๕ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก, “จริยธรรมของเยาวชนไทย”, รายงานการวิจัย, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๒๐).

^๖ วราภรณ์ ผ่องสุวรรณ, “การพัฒนารูปแบบการสร้างความรู้ร่วมกันด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้กัน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้เป็นทีมของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ สถาบันอุดมศึกษา”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓).

^๗ บุญส่ง หาญพานิช, “การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖).

การจัดหน่วยงาน (Organizing) คือ การจัดหน่วยงานเป็นขั้นตอนที่แสดงถึงขอบข่ายงาน ระยะเวลาที่ต้องกระทำ การประสานงานกับหน่วยงานอื่น และกลไกในการปฏิบัติงานอันนำมาซึ่งประสิทธิภาพของงานหรือของโครงการ การจัดหน่วยงานเพื่อการบริหารโครงการนั้นมีลักษณะคล้ายกับการจัดองค์การโดยทั่วไป ผู้บริหารโครงการแบ่งภาระงานได้จัดเป็นส่วนของการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ การจัดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนของงานได้เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ปัทมสนธิ เรื่อง การบริหารจัดการติดตามและสนับสนุนการวิจัย ว่า ด้านการจัดกิจกรรมสนับสนุนการวิจัย การประชุมนักวิจัย หรือการฝึกอบรมเพิ่มทักษะการวิจัย ช่วยให้นักวิจัยมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักวิจัยกับผู้ประสานงานวิจัยหรือสถาบันวิจัย^๘ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญส่ง หาญพานิช เรื่อง การพัฒนาการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ว่า ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการความรู้ ลักษณะงานที่ผู้บริหารมีความต้องการในระดับมาก ให้มีการนำองค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการความรู้ไปใช้ ได้แก่ การประกันคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือ การพัฒนาการเรียนการสอน หลักสูตร เทคโนโลยี ห้องสมุด การวิจัย การประเมินผลความชอบ การธำรงรักษาบุคลากร การสร้างนักวิชาการ การกำหนดภาระงานของบุคลากร และการบริการความรู้ ผู้บริหารมีความประสงค์ให้ในระดับมาก ให้มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ข้ามหน่วยงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการมากขึ้น ให้มีการบริการความรู้ในลักษณะของการร่วมมือที่ต่างฝ่ายต่างเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับบริการ^๙

การอำนวยการ (Directing) คือ การควบคุมบังคับบัญชาของผู้ใดหรือหน่วยงานใด หากมีปัญหาอุปสรรคหรือมีเรื่องที่ต้องแก้ปัญหาและการตัดสินใจบุคคล หรือหน่วยงานใดเป็นผู้กระทำหน้าที่นั้น การมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินโครงการให้บุคคล กลุ่มบุคคล และหน่วยงาน และให้บุคคล กลุ่มบุคคลและหน่วยงานทราบว่า มีขอบเขตในการปฏิบัติภารกิจมากน้อยเพียงใด มีกิจกรรมใดบ้างต้องทำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณิ แ่งกุล เรื่อง ศักยภาพการปฏิบัติงานของบัณฑิตโครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจังหวัดสมุทรปราการ ว่า ศักยภาพการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีประสิทธิภาพในระดับปานกลางทั้งในกลุ่มผู้ประเมินโดยรวม^{๑๐}

การควบคุม (Controlling) เป็นการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน โครงการแต่ละกิจกรรมหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ความสำเร็จของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การควบคุมยังรวมไปถึงการจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบและเป็นการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่โครงการไปในตัวด้วย และการควบคุมเป็นองค์ประกอบที่แสดงถึงการตรวจสอบ และการประเมินผลการดำเนินงานของ

^๘ ทศนีย์ ปัทมสนธิ, การบริหารจัดการติดตามและสนับสนุนการวิจัย, รายงานการวิจัย, (สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, ๒๕๕๐).

^๙ บุญส่ง หาญพานิช, การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๖).

^{๑๐} พรณิ แ่งกุล, ศักยภาพการปฏิบัติงานของบัณฑิตโครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจังหวัดสมุทรปราการ, รายงานการวิจัย, (สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, ๒๕๕๕).

แผนว่าเป็นไปด้วยดีมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้าง และมีการปรับปรุงหรือหาทางปรับปรุงแก้ไขอย่างไร การควบคุมต้องเป็นไปทุกขั้นตอนทุกระยะการดำเนินงาน และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันความถูกต้องสมบูรณ์ของแผนงานหรือโครงการมีมากน้อยเพียงใดต้องดูจากองค์ประกอบทุกส่วนของแผน ได้แก่ ข้อมูล ตัวเลขที่จำเป็นต้องใช้ในการตัดสินใจ รายละเอียดของวิธีการจัดทำ และผลที่คาดว่าจะได้รับ ตลอดจนการประสานงานตามลักษณะของแผน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชภูมิ สีชมพู เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ว่า การรายงานผลการจัดการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ไปใช้ตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานบริหารในเขตพื้นที่การศึกษา พบว่ามีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติในระดับมาก ทุกรูปแบบ^{๑๑} ยังสอดคล้องกับจินตนา ชาญชัยศิลป์ เรื่อง การประเมินผลโครงการฝึกอบรมการสร้างกลุ่มคุณภาพ : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยรามคำแหง การส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมแสดงความคิดเห็นการปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานด้วยปัจจัยเบื้องต้นมีความเหมาะสมอยู่ระดับปานกลาง^{๑๒}

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙” ผู้วิจัยจึงสรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการบริหารจัดการโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ผู้ดำเนินงานในโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ควรจัดช่วงเวลาในการบวชในเดือนมีนาคม เนื่องจากเป็นวันปิดเรียน

๒. ผู้ดำเนินโครงการควรทำการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยอาจเพิ่มช่องทางในการสื่อสารอย่างเป็นทางการ เช่น แจ้งให้ทราบจากรายการวิทยุท้องถิ่น จากการติดป้ายหน้าวัดให้เห็นชัดเจน และกำหนดระยะเวลาในการสื่อสารล่วงหน้าก่อนการบวช เพื่อให้ผู้ที่ต้องการบวชเตรียมตัวได้ทัน หรือใช้วิธีบอกต่อกับญาติโยมที่มาวัดให้ไปชักชวนผู้ใกล้ชิดหรือคนรู้จักมาบวช

๓. ทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ของโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนได้ทราบเพื่อเป็นการชักจูงให้สนใจในการบวชมากขึ้น

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนในวัดเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙ ต่างๆ ที่มีการจัดบวชอยู่เป็นจำนวนมาก

^{๑๑} ชัชภูมิ สีชมพู, รูปแบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่การศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๔๘).

^{๑๒} จินตนา ชาญชัยศิลป์, “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมการสร้างกลุ่มคุณภาพ : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยรามคำแหง”, วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๐).

๒. ควรมีการศึกษาถึงวิธีการเผยแพร่พุทธธรรมให้แก่ ผู้ที่เข้าร่วมโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ให้เข้าถึงและเข้าใจพุทธธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกว่าการที่มาบวช หรือเพื่อพักผ่อนเพียงอย่างเดียว เพื่อเป็นการวางแผนในเชิงลึกที่ทำให้ชาวพุทธเข้าถึงแก่นธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและส่งเสริมให้ได้นำหลักพุทธธรรมไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของสังคมสืบต่อไป

๓. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ได้นำหลักธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน